

2. CATALUNYA

2.1. ACTIVITAT LEGISLATIVA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

A cura de Joan Vintró

Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents i de modificació de la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció.

La Llei de protecció dels infants i els adolescents i de modificació de la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció fou aprovada pel Ple del Parlament de Catalunya el 19 de juliol de 1995 amb el doble objectiu d'una banda, d'establir el marc indispensable per exercir polítiques entorn dels menors i possibilitar l'actuació de l'Administració pública en garantia de llurs drets, i, d'altra banda, de modificar determinats aspectes de la Llei 37/1991, que l'experiència acumulada des de la seva aprovació recomanava adoptar per tal de «mantenir criteris operatius» i «millorar la protecció efectiva dels infants i els adolescents». Tanmateix, aquesta Llei pretén per damunt de tot, i com palesa el propi preàmbul, «fixar un sistema català d'assistència de l'infant i de protecció de llurs drets en l'àmbit de Catalunya», tenint en compte els tractats, acords i resolucions internacionals i també les diverses resolucions que sobre el tema de la infància ha adoptat el mateix Parlament de Catalunya.

La Llei s'estructura en set capítols, set disposicions addicionals, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

El primer capítol s'intitula «disposi-

cions directives», però malgrat que el tenor literal de l'expressió fa pensar que està dedicat a dirigir mandats als poders públics en relació amb les actuacions que s'han de dur a terme entorn de la infància, el capítol conté més aviat un seguit de disposicions de caràcter general. Així, l'article primer descriu el seu objecte; l'article segon; l'àmbit personal i territorial d'aplicació; l'article tercer introdueix el concepte o principi d'interès superior de l'infant i de l'adolescent; finalment, l'article quart fixa els criteris o paràmetres interpretatius que s'han de tenir en compte en interpretar i aplicar els preceptes de la Llei i de la resta de disposicions autonòmiques en matèria de menors i a encomanar als poders públics la tasca de garantir el respecte dels drets dels infants i els adolescents. D'aquesta regulació sembla d'interès ressaltar tres aspectes. En primer lloc, i pel que fa l'àmbit d'aplicació, la Llei diferencia el concepte d'infant (que comprèn de 0 a 12 anys) del d'adolescent (que comprèn de 12 a 18 anys). Així mateix estén el seu àmbit d'aplicació no tan sols als menors que gaudeixen de la condició de ciutadans o residents, sinó també a tots aquells que es trobin en territori català incloent-hi, doncs, els

emigrants il·legals i també aquells que es trobin de pas. En segon lloc, també és interessant el reconeixement explícit i amb caràcter general del principi d'interès superior del menor que ha de presidir qualsevol actuació dels poders públics en relació amb aquests. (Aquest principi ja es troba reconegut en els textos internacionals en la matèria però es reconeix ara de forma explícita a nivell autonòmic). Finalment, i pel que fa als criteris interpretatius i aplicatius de les disposicions en matèria de menors, és una novetat significativa la inclusió de les resolucions adoptades pel Parlament en aquesta matèria. La importància d'aquesta inclusió no ve donada per motius substancials, car les resolucions esmentades més amunt es limiten a recollir els principis continguts en els diferents textos internacionals ja ratificats per l'Estat espanyol, sinó per motius formals, ja que es dona a aquest instrument parlamentari un nou valor o funció que fins ara no li havia estat reconegut: servir de criteri interpretatiu i aplicatiu de l'ordenament jurídic.

En el capítol segon, la Llei recull els principis bàsics relatius als drets dels infants i els adolescents, així: el dret al lliure desenvolupament de la seva personalitat (art. 5), el dret a ser protegit davant els diferents tipus de maltractament (art. 6), el principi d'igualtat i el dret a no ser objecte de qualsevol mena de discriminació (art. 7) o d'explotació econòmica o laboral (art. 8); el dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge (art. 9) i el dret a exercir, «sense més limitacions que les fixades per la legislació vigent», els drets civils i polítics (art. 10). També es consagren en la Llei els drets d'informació i participació, inclosa la participació social (art. 11 i 12). En els articles següents (13 a 16) s'estableixen un seguit d'obligacions a complir

per les administracions públiques que es tradueixen, si escau, en l'atorgament de les potestats corresponents per tal de poder-les satisfer. Així, la de promoure les relacions intergeneracionals, la de divulgar els drets dels menors, la de donar prioritat pressupostària a les activitats d'atenció, formació, promoció, reinserció, protecció integral i lleure dels infants i els adolescents (dirigida no tan sols a l'Administració de la Generalitat sinó també als ens locals de Catalunya). Finalment, en l'article 14 es contenen com a principis d'actuació pública en la matèria el respecte dels principis bàsics establerts en la Llei i també el foment dels valors de tolerància, solidaritat, respecte, igualtat i la resta de valors democràtics establerts per l'ordenament jurídic vigent.

Pel que fa a aquest capítol, cal ressaltar que en general els drets reconeguts aquí són tan sols una reiteració dels drets reconeguts constitucionalment a tots els espanyols, inclosos els menors. Tanmateix s'ha de reconèixer que, tant pel que fa al dret a ser protegit davant de qualsevol tipus d'explotació econòmica o treball perillós, com pel que fa a la protecció davant dels maltractaments, el legislador ha tingut en compte les particulars necessitats i drets de l'infant com a persona diferenciada de l'adult. També sembla que cal ressaltar, i pel que respecta al dret a l'honor, la intimitat i la pròpia imatge, el fet que l'Administració sigui considerada garant d'aquest dret, «especialment dels que hagin estat objecte d'agressions sexuals, maltractaments o qualsevol altra experiència traumàtica». D'altra banda també sembla important la visió activa de l'infant que donen els articles 11 i 12 de la Llei, car en aquest cas els menors no es limiten a ser objecte de protecció sinó que en poden ser coprotagonistes.

El capítol III es dedica a la criança i la formació i es divideix en dues seccions, la primera dedicada a l'àmbit familiar i la segona a l'actuació de les administracions i de les institucions col·laboradores en la integració familiar.

La Llei parteix de la premissa que la família és el nucli bàsic de la societat i que per tant s'ha de reconèixer un caràcter principal a l'actuació privada dels progenitors i dels guardadors legals, sent la intervenció de les administracions públiques de caràcter supletori i tan sols justificada quan no sigui possible garantir un marc legal suficient per protegir els menors en l'efectivitat de llurs drets. Tanmateix, en el primer dels articles de la secció primera, l'article 17, que parla de la responsabilitat en la criança i formació, i després de reconèixer que la responsabilitat primordial correspon als progenitors, encomana a l'Administració l'obligació de vetllar pels infants en cas de mal ús de les facultats inherents a la pàtria potestat (art. 17.3 i 4; 19; 20 i 21) i també la de proporcionar als progenitors, tutors o guardadors legals els mitjans d'informació adequats per poder acomplir les tasques que els corresponen (art. 23). Cal ressaltar també l'atenció específica que es dedica al dret de relació i visita que tenen els menors en cas de no convida amb els progenitors. És important que en aquest cas el dret de relació i visita no és previst com a dret dels progenitors inherent a la pàtria potestat sinó com un dret del menor, que en tot cas ha de ser exercit tenint en compte l'interès primordial d'aquest (art. 18). Així mateix es reconeixen a la Generalitat funcions de mediació i assessorament quan els interessats ho sol·licitin, per tal de garantir l'efectivitat d'aquest dret en cas de conflicte, i en aquest sentit cal recordar que, d'acord amb l'article 11, podrà

sol·licitar-ho el mateix menor. Finalment, i en compliment del que preveuen els tractats internacionals ratificats per l'Estat espanyol en la matèria, l'article 22 de la Llei preveu mesures per tal d'assegurar el retorn a l'Estat d'origen d'aquells menors que hagin vingut a Catalunya per gaudir de llurs drets de visita respecte a un o ambdós progenitors.

El capítol IV està dedicat a l'àmbit de la salut, i consta de tres articles: el primer consagra i desenvolupa el dret a la protecció de la salut i especialment destaca la protecció especial que mereixen els menors objecte de maltractaments físics o psíquics (art. 25); el segon se centra en l'atenció especial que s'ha de donar als menors que pateixen discapacitats físiques, psíquiques o sensorials o amb patologies de risc (art. 26), i, finalment, l'article 27 regula els drets dels infants hospitalitzats a estar acompanyats i a prosseguir llur educació, sempre que això no perjudiqui la seva salut ni dificulti el tractament mèdic.

El capítol V és relatiu a l'àmbit social i consta de quatre seccions. La primera, dedicada a l'educació, el lleure i la cultura (art. 28 a 32); la segona, sobre els mitjans de comunicació i els espectacles (art. 33 a 39); la tercera, sobre el consum de productes i serveis (art. 40 a 47); i la quarta, sobre el medi ambient i l'espai urbà (art. 48 i 49). En aquest capítol, la Llei regula diversos aspectes de l'àmbit social que envolta els infants i els adolescents, aspectes que en la seva majoria ja estan regulats en les respectives lleis sectorials; així, l'educació, els espectacles, les activitats recreatives o els establiments públics, els jocs de sort, envit, i atzar, de venda, subministrament, promoció i publicitat de substàncies que poden generar dependència de protecció del consumidor, etc. Tanma-

teix, la Llei que ara ens ocupa introdueix algunes mesures de caràcter més tuitiu que les contingudes en aquestes lleis amb caràcter general, i que responen a les necessitats específiques dels menors, i també conté un seguit de mandats dirigits a les administracions públiques, molts d'ells de difícil realització pràctica, car estan formulats de forma excessivament genèrica i supeditats a les previsions pressupostàries futures. D'aquesta regulació cal destacar, pel que fa a l'educació, la implicació de totes les administracions públiques en el control de l'absentisme escolar, i la consideració especial envers els infants amb necessitats educatives especials o amb dificultats d'inserció social. I pel que fa al lleure, el fet que es consagri el dret dels menors al descans, al joc i a les activitats recreatives i esportives pròpies de l'edat, alhora que s'encomana a les administracions el deure de fomentar aquestes activitats. També és interessant l'atenció especial que mereixen els mitjans de comunicació: tant les publicacions, que en cas de tenir un contingut perjudicial «no podran ser exposades de manera que restin lliurement» a l'abast dels menors, com els diversos materials audiovisuals, la venda, el lloguer o la projecció dels quals es prohibeix si contenen missatges contraris als drets fonamentals, o inciten a la violència o a activitats delictives, o de contingut pornogràfic, com la consideració de la premsa, la ràdio i la televisió com a mitjans educatius, i la prohibició, adreçada a tots aquells mitjans de comunicació social que emetin o tinguin difusió a Catalunya, de difondre dades que puguin lesionar la intimitat dels menors. Pel que fa la protecció dels menors com a consumidors, són les previsions en relació amb el joc les que mereixen una atenció més gran, en modificar-se la re-

gulació general que prohibeix als menors de 12 anys no acompanyats l'accés a les sales recreatives on hi hagi instal·lades màquines del tipus «A».

El capítol VI, sobre la funció assistencial i de foment, consta de set articles, dedicats respectivament a donar directrius d'actuació en relació amb el foment de les entitats de protecció dels infants i els adolescents, de les associacions infantils i juvenils, dels béns i mitjans culturals i de la recuperació i la reinserció dels menors víctimes de qualsevol dificultat d'integració social. També s'hi contenen dos articles específics sobre la prevenció de les conseqüències associades al consum de drogues i dels efectes nocius de les sectes, i un sobre el dret a gaudir d'assistència sanitària i de mesures terapèutiques ocupacionals adequades a les necessitats dels infants víctimes de qualsevol mena de disminució.

En el capítol VII s'estableix el règim d'infraccions i sancions propi de la Llei, al qual es dediquen vuit articles. Resulta especialment interessant la possibilitat per part de l'autoritat sancionadora de graduar les sancions en funció de determinats criteris establerts en la mateixa Llei (transcendència econòmica i social de la infracció, perjudicis o situació de risc creada, intencionalitat (art. 62.1)), o la d'afegir com a pena accessòria, en el cas que el responsable de la infracció sigui un mitjà de comunicació social o publicitari, la publicació en el dit mitjà de la sanció imposada. Finalment, també cal ressaltar la previsió que, en el cas que el benefici econòmic que resulti de la infracció sigui superior a la sanció pecuniària imposada, es pugui incrementar aquesta quantitat fins a l'equivalent del benefici obtingut, i, també, el fet que els ingressos derivats de la imposició de les sancions s'hagi de destinar a

l'atenció i a la protecció dels infants i els adolescents.

Pel que fa les disposicions addicionals, la disposició derogatòria i les dues disposicions finals, tan sols farem referència a la disposició addicional setena, ja que és en aquesta on es modifica i completa la regulació feta per la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció.

En efecte, la disposició addicional setena de la Llei que ara ens ocupa modifica la Llei 37/1991 esmentada anteriorment en un triple objectiu. En primer lloc, i per tal d'aconseguir una major operativitat, i per tant una major protecció dels menors desemparats, es matisa el concepte d'acolliment simple, a fi que aquest pugui, d'una banda, esdevenir definitiu, quan malgrat donar-se tots els requisits per a l'acolliment preadoptiu, aquest no s'hagi pogut constituir o no sigui possible el retorn del menor a la seva família d'origen, per concórrer alguna de les circumstàncies que la Llei 37/1991 preveu en l'article 13. 1; i, de l'altra, considerant-lo també juntament amb l'acolliment preadoptiu, condició suficient per iniciar l'expedient d'adopció. (Apartats 1, 2, 3 i 4 de la disposició addicional setena, que modifiquen, respectivament, els articles 5, 10, 19 i 22 de la Llei 37/1991). En segon lloc, i atesa la manca de regulació de l'adopció internacional, l'apartat 5 de la disposició addicional setena addiciona una secció cinquena sobre aquest tema al capítol I de la Llei 37/1991. Aquesta regulació es caracteritza per la voluntat d'assegurar el compliment de determinats requisits que es consideren bàsics per poder reconèixer una adopció

realitzada a l'estranger. Així, les autoritats de l'Estat d'origen hauran d'haver establert que el menor és adoptable, que l'adopció respon a l'interès primordial del menor, i que els consentiments requerits per a l'adopció han estat donats lliurement, sense cap tipus de contraprestació econòmica i amb ple coneixement de les conseqüències que comporta. Amb la mateixa finalitat també es preveu que «en defecte de conveni internacional en la matèria; la Generalitat tan sols tramitarà les adopcions de menors originaris d'aquells països en els quals quedi suficientment garantit el respecte als principis i les normes de l'adopció internacional i la intervenció deguda dels seus organismes administratius i judicials». Finalment, es regulen les funcions que la Generalitat ha d'exercir en aquestes adopcions, entre les quals destaca la de mediació. Tanmateix, aquesta funció també podran desenvolupar-la les entitats col·laboradores que la Generalitat acrediti amb aquesta finalitat, «en els termes i amb el compliment dels requisits que s'estableixin per reglament», i que en tot cas hauran d'estar legalment constituïdes, no tenir ànim de lucre, dedicar-se a la protecció de menors i defensar l'interès primordial d'aquest per damunt de cap altre (tal com exigeixen les normes internacionals en la matèria). A més a més, aquestes entitats restaran sotmeses a les directrius, la inspecció i el control de la Generalitat. En tercer i últim lloc, l'apartat 6 de la disposició addicional setena addiciona un capítol IV a la Llei 37/1991, que estableix el règim d'infraccions i sancions propi de la Llei suau esmentada.

Esther Andreu

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Aquesta Llei regula les condicions d'accés de vehicles motoritzats al medi natural. La Llei fixa els principis de coordinació, col·laboració i respecte mutu com a principis rectors de les actuacions de les diferents administracions públiques amb competències sobre la matèria regulada en aquesta Llei i deroga el Decret 59/1989, de 13 de març, que regulava la circulació motoritzada per a la protecció del medi natural.

La Llei estableix, d'una banda, les normes generals per a la circulació de vehicles i, de l'altra, les normes específiques

per a la circulació motoritzada en grup.

Regula també les competicions esportives, delimita els vials on es poden portar a terme les competicions, les condicions de circulació d'aquest tipus d'activitat i el règim d'autoritzacions administratives. Finalment, es preveuen sancions específiques en cas d'incompliment de les seves disposicions, com són la immobilització de vehicles si en utilitzar-los incomplint la Llei es pogués derivar un risc greu per a les persones, béns o ecosistemes naturals.

Maria Torres

Llei 11/1995, de 29 de setembre, de modificació parcial de la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya.

La Llei 11/1995 fou aprovada pel Ple de la Cambra el 20 de setembre de 1995, després d'una ràpida tramitació parlamentària, ja que el projecte del Govern va ser admès a tràmit el 13 de juliol d'aquell mateix any, tan sols va haver-hi una reunió de la Ponència i aquesta va tenir lloc el 13 de setembre, el mateix dia en què va tenir lloc el debat de l'informe en comissió. Tanmateix, la Llei va ser aprovada amb un ampli consens, del qual tan sols va quedar al marge el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Això indica que, en primer lloc, hi havia cert interès perquè la Llei fos aprovada abans de la ja anunciada dissolució anticipada del Parlament i, en segon lloc, que els treballs varen tenir lloc fora del Palau del Parlament. En efecte, són més que notables les diferències apreciables entre l'avantprojecte aprovat pel Consell Executiu i el text definitivament entrat a la Cambra.

La Llei que ara ens ocupa, sense alterar el model sanitari configurat per la Llei general de sanitat i la Llei d'ordenació sanitària de Catalunya, introdueix en aquesta darrera determinades modificacions, algunes de les quals es poden considerar importants. En primer lloc, la Llei 11/1995 adapta el règim de recursos a la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (art. 5 i 6), i també adequa el règim de contractació a la Llei 13/1995, de contractes de les administracions públiques (art. 1.3), alhora que conté també algunes reformes puntuals com la de les unitats funcionals del sector sanitari (art. 3 i 4) o la previsió que el Consell Executiu no tan sols autoritzi sinó que acordi la creació per a la participació del Servei Català de la Salut de o en qualsevol entitat admesa en dret, i en particular de les previstes en la Llei 4/1985, de 29 de

març, de l'estatut de l'empresa pública catalana. Tanmateix, les dues modificacions bàsiques de la Llei, o almenys les que varen ser objecte de major polèmica, varen ser el pretès canvi de naturalesa jurídica del Servei Català de la Salut i la impulsió de la gestió de centres, serveis i establiments sanitaris mitjançant entitats de base associativa, mercantil o altres de propietat íntegrament privada.

En relació amb el primer tema, cal dir que la naturalesa jurídica del Servei Català de la Salut va ser un dels temes centrals en el debat de la Llei 15/1990, d'ordenació sanitària de Catalunya. Mentre la major part de l'oposició volia configurar-lo com un organisme autònom de caràcter administratiu, el Govern i el Grup Parlamentari que li donava suport volien defugir aquesta figura i optar per constituir un «institut públic», és a dir, un ens constituït de manera pública però sotmès al dret privat pel que fa les relacions jurídiques externes. El resultat final, fruit del consens, va ser el de defugir una definició concreta i qualificar el Servei Català de la Salut com a «ens públic de caràcter institucional, dotat de personalitat jurídica pròpia, adscrit al Departament de Sanitat i Seguretat Social, que es regeix pels preceptes d'aquesta Llei i les seves disposicions complementàries de desenvolupament». Així, es creava un ens públic *sui generis*, no ubicable en cap de les categories legals ni doctrinals existents, i el règim jurídic del qual es deixava, al meu entendre excessivament, a les disposicions que desenvolupés la Llei. Tanmateix, la voluntat de subjectar l'activitat externa del Servei Català de la Salut al dret privat va quedar palesa al llarg de la tramitació parlamentària i va ser expressament materialitzada en el Decret 26/1991 que establia el règim jurídic i desenvolupava l'estructura

i l'organització central del Servei Català de la Salut (declarat nul pel Tribunal Constitucional) i en el Decret 131/1994. Així, la modificació feta per la Llei 11/1995 no suposa un canvi de naturalesa jurídica del Servei Català de la Salut sinó una concreció d'aquest, que d'acord amb la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, s'havia de fer per Llei. A més, el text resultant de la reforma també assegura l'aplicació del dret públic a tot un seguit de matèries tal com preveu la legislació bàsica de l'Estat (art. 1).

Pel que fa el segon tema, és a dir, la impulsió de la gestió de centres, serveis i establiments sanitaris amb entitats de base associativa, mercantils o altres de propietat privada, cal dir que aquesta possibilitat també estava prevista per l'article 7.2, apartat segon, de la Llei 15/1990. Així, no es pot afirmar que s'introdueixin mecanismes de gestió privada, sinó que es potencien i desenvolupen determinades modalitats de contractació, sens perjudici de les restants previstes en la Llei 15/1990, que l'actual Llei de modificació en cap cas suprimeix, i això per tal d'incentivar els professionals i llur participació en la gestió (art. 7, que afegeix una disposició addicional desena; art. 11, que modifica la disposició addicional vintiquatrena de la Llei 17/1985, de la funció pública de l'Administració de la Generalitat, segons la redacció donada per la Llei 9/1994). Finalment, cal dir que la Llei 11/1995, en el seu article 8, introdueix el principi de lliure concurrència i publicitat en l'acció concertada, per superar, així, l'anterior discrecionalitat i manca de transparència; i també preveu la introducció de sistemes que permetin l'avaluació i el control periòdics dels centres, serveis i establiments gestionats pel Servei Català de la Salut, i dels con-

tractes de gestió de serveis sanitaris i socio-sanitaris formalitzats per aquest, per tal de verificar el grau d'eficàcia, eficiència i qualitat d'aquests serveis en vistes a futures contractacions (art. 9).

Per concloure, també voldria ressaltar la supressió del dret a la titularitat

d'una nova oficina de farmàcia en el partit oficial farmacèutic corresponent pel fet de ser nomenat funcionari del cos de farmacèutics de l'àmbit de la Generalitat de Catalunya (art. 13).

Esther Andreu

Llei 6/1996, de 18 de juny, de modificació de la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.

Aquesta nova Llei s'afegeix a la ja nombrosa legislació que, sobre el medi ambient, existeix a Catalunya.

Les raons de la seva aprovació són diverses. Des de l'aprovació de la Llei de 1983, la gestió pública de l'Administració autonòmica en aquesta matèria ha evolucionat significativament. Les causes d'aquest avançament són les següents: D'una banda, la integració d'Espanya a la Comunitat Europea ha comportat la incorporació de l'ingent volum que configura la normativa comunitària ambiental. D'altra banda, a Catalunya, amb la creació del Departament de Medi Ambient s'ha aconseguit unificar les competències que fins en aquell moment estaven disperses entre diversos departaments.

En un altre sentit, la disponibilitat d'un millor equipament de prevenció i control facilitat pels progressos de la ciència i la tècnica en aquesta matèria ha possibilitat l'actualització de la regulació de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica a Catalunya. En concret, aquesta s'adscriu al Departament de Medi Ambient, però ha de coordinar-se amb la *Red Nacional de Vigilancia y Previsión de la Contaminación Atmosférica*. La Xarxa integra totes les estacions sensores, actuals i futures, ja siguin de titularitat pública o

privada, sempre que s'adeqüin al programa d'instal·lació i funcionament de la Xarxa, formulat pel Departament de Medi Ambient. També s'incentiva la participació dels ens locals en aquestes funcions en concurrència amb la Generalitat.

Igualment es modifiquen les estratègies i les polítiques d'actuació, especialment les d'origen antropogènic, entre les quals destaquen el canvi climàtic i la destrucció de la capa d'ozó. Es tracta de problemes que afecten el medi ambient de manera global i que han necessitat també respostes globalitzadores. Per això la nova Llei incorpora les estratègies definides per diversos instruments internacionals com són els del Protocol de Montreal relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó, el Conveni sobre el canvi climàtic i els principis derivats de l'Agenda 21 sorgida de la Conferència de les Nacions Unides pel Medi Ambient i el Desenvolupament de 1992. A aquest efecte s'incorpora un nou apartat a l'art. 12 de la Llei 22/1983, *l'a. bis*, que preveu la promoció i incentivació de tècniques de reducció en origen de les emissions, amb especial referència als gasos d'efecte hivernacle i a les substàncies destructores de la capa d'ozó. També s'incorpora un apartat *f* que preveu desenvolupar, en col·laboració amb els

ens locals, un programa de foment i sensibilització social per a la minimització de l'impacte atmosfèric de la utilització de vehicles de motor.

D'altra banda, la nova Llei també aprofita per concretar el dret del públic d'accés a la informació, imposat per la Directiva 90/313/CE, de 7 de juny. La participació ciutadana en aquesta matèria troba també una altra manifestació en l'acció pública per suscitar l'actuació

de l'Administració en la protecció de l'ambient atmosfèric.

Finalment, la Llei completa la tipificació de les infraccions administratives i actualitza la quantitat de les sancions per adequar-se a les previsions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. Aquestes oscil·len entre multes de vint mil a quinze milions de pessetes, i poden comportar també la clausura d'activitats.

Maria Torres

Lleis promulgades a Catalunya entre juny de 1995 i juny de 1996.

Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents i de modificació de la Llei 3/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció (DOGC núm. 2083, de 2 d'agost de 1995).

Redacció harmònica. Article 47.3 i disposició addicional setena. (DOGC núm. 2111, de 6 d'octubre de 1995).

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural (DOGC núm. 2083, de 2 d'agost de 1995).

Llei 10/1995, de 27 de juliol, de modificació parcial de la Llei 1/1989, de 16 de febrer, de creació de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis (DOGC núm. 2083, de 2 d'agost de 1995; correcció d'errades DOGC núm. 2085, de 7 d'agost de 1995).

Llei 11/1995, de 29 de setembre, de modificació parcial de la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya (DOGC núm. 2116, de 18 d'octubre de 1995).

Llei 1/1996, de 22 de març, de modificació parcial de la Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Cen-

tre de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2192, de 10 d'abril de 1996).

Llei 2/1996, de 2 d'abril, d'autoritzacions pressupostàries i financeres (DOGC núm. 2192, de 10 d'abril de 1996; correcció d'errades DOGC núm. 2278, de 8 de novembre de 1996).

Llei 3/1996, de 2 d'abril, d'autorització d'operacions d'endeutament a favor del Centre de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2192, de 10 d'abril de 1996).

Llei 4/1996, de 2 d'abril, de reforma de la Llei de creació de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre (DOGC núm. 2192, de 10 d'abril de 1996).

Llei 5/1996, de 20 de maig, de modificació de la Llei 2/1985, de 14 de gener, de l'Institut Català de Finances (DOGC núm. 2215, de 7 de juny de 1996).

Llei 6/1996, de 18 de juny, de modificació de la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric (DOGC núm. 2223, de 28 de juny de 1996).

2.2. DISPOSICIONS ADMINISTRATIVES DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

A càrrec de M. Eugènia Cuenca i Vicenç Aguado

Decret 337/1995, de 28 de desembre, sobre l'acreditació i el funcionament de les institucions col·laboradores d'integració familiar i de les entitats col·laboradores d'adopció internacional (DOGC núm. 2153, de 12 de gener de 1996).

És objecte d'aquest Decret l'establiment dels requisits d'acreditació de les institucions col·laboradores d'integració familiar i de les entitats col·laboradores d'adopció internacional que realitzen el servei social de mediació i que tenen com a finalitat la integració dels infants i adolescents en una persona o família.

Decret 341/1995, de 28 de desembre, de modificació dels articles 96 i 98 del Reglament per a l'execució de la Llei de patrimoni, aprovat pel Decret 323/1983, de 14 de juliol (DOGC núm. 2156, de 19 de gener de 1996).

Aquestes modificacions fan referència a la garantia que han de constituir els licitadors per concórrer a les subhastes.

Decret 34/1996, de 9 de gener, pel qual s'aprova el Catàleg de residus de Catalunya. (DOGC núm. 2166, de 9 de febrer de 1996).

El Catàleg de residus de Catalunya s'ha estructurat en dinou grups, els quals responen a processos o a activitats que generen els residus o bé a famílies

importants de residus. Cada grup es divideix en les seves afinitats. Per a cada residu consignat al Catàleg de residus de Catalunya s'indica de forma genèrica quin és el seu origen, la classificació, la codificació, la gestió i l'índex de perillositat —aquest últim assignat solament als residus especials.

Decret 46/1996, de 6 de febrer, sobre distribució de la potestat sancionadora entre els òrgans de la Generalitat de Catalunya per infraccions en les matèries laborals, de prevenció de riscos laborals i per obstrucció a la tasca inspectora (DOGC núm. 2171, de 21 de febrer de 1996).

S'estableixen els criteris de distribució de competències entre els diversos òrgans del Departament de Treball, ja sigui per raó de la quantia, ja sigui en els supòsits de pluralitat d'infraccions corresponents a la mateixa matèria. S'habilita en determinats casos la suspensió de les activitats laborals per un temps determinat o, en cas extrem, el tancament del centre de treball.

Decret 47/1996, de 6 de febrer, de creació i d'estructuració del Museu d'Història de Catalunya (DOGC núm. 2171, de 21 de febrer de 1996).

Decret 66/1996, de 23 de gener, pel qual es regula la declaració de les actuacions protegibles en matèria de sòl

(DOGC núm. 2172, de 23 de febrer de 1996).

L'objecte d'aquest Decret és regular la declaració de les actuacions protegibles en matèria de sòl, previstes en l'article 51 del Reial decret 2190/1995, de 28 de desembre, a fi de permetre el seu finançament qualificat. Així s'estableixen els criteris de selecció de les propostes d'actuació i la distribució territorial a Catalunya dels recursos que s'assignaran en el nou Conveni a formalitzar entre el Ministeri d'Obres Públiques i Transports i la Generalitat de Catalunya.

Decret 72/1996, de 5 de març, pel qual s'estableix el règim d'admissió d'alumnes en els centres docents sostinguts amb fons públics (DOGC núm. 2179, de 8 de març de 1996).

Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regulen el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2180, d'11 de març de 1996).

Decret 83/1996, de 5 de març, sobre mesures de regularització d'abocaments d'aigües residuals (DOGC núm. 2180, d'11 de març de 1996).

És objecte d'aquest Decret la regulació del procediment aplicable per a l'obtenció per part dels titulars d'abocaments d'aigües residuals, de l'autorització prevista a la normativa sectorial aplicable, així com l'establiment de normes d'adaptació de caràcter transitori.

Decret 87/1996, de 20 de febrer, pel qual es constitueix l'organisme pagador de les despeses corresponents a la política agrícola comuna a Catalunya i s'estableix la seva organització i funcionament (DOGC núm. 2182, de 15 de març de 1996).

S'autoritza el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per actuar com a organisme encarregat del pagament dins la Generalitat de Catalunya de les despeses reflectides a l'article 3 del Reglament CEE 729/70.

Decret 91/1996, de 19 de març, sobre atribució de competències a diferents departaments de la Generalitat en matèria de funció pública (DOGC núm. 2186, de 25 de març de 1996).

S'atribueixen selectivament i temporalment a alguns departaments (els d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Justícia i de Benestar Social) determinades competències referides a personal específic (personal docent, sanitari i penitenciari).

Decret 115/1996, de 2 d'abril, de designació de l'organisme competent previst al Reglament CEE 1836/93, del Consell, de 29 de juny, relatiu a auditories mediambientals i determinació de les actuacions per a la designació de l'entitat d'acreditació de verificadors mediambientals (DOGC núm. 2192, de 10 d'abril de 1996).

Es designa la Direcció General de Qualitat Ambiental del Departament de Medi Ambient com a organisme competent.

Decret 111/1996, de 2 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de provisió de llocs de treball del cos de mossos d'esquadra (DOGC núm. 2192, de 10 d'abril de 1996).

També es preveu la regulació d'altres figures, com el canvi d'adscripció de llocs de treball o les permutes, o de qüestions connexes com el reingrés al servei actiu; tot això sens perjudici de l'aplicació del règim normatiu d'aplicació supletòria previst a l'article 17 de la Llei 10/1994.

Decret 110/1996, de 2 d'abril, pel qual es regula el règim de les organitzacions associatives dels ens locals de Catalunya i el registre corresponent (DOGC núm. 2192, de 10 d'abril de 1996).

Aquesta manifestació associativa dels ens locals engloba les entitats associatives que, sota diferents denominacions, tenen per objecte la promoció dels interessos genèrics dels ens locals de Catalunya. Es diferencien en aquest sentit d'altres manifestacions del principi associatiu, com és el cas de les mancomunitats, caracteritzades per la determinació del seu objecte en relació amb la realització d'una obra o la prestació d'un servei. En aquest Decret es regula el règim estatutari de les organitzacions associatives en els aspectes orgànic, de funcionament i econòmic, com també el procediment i els efectes que es deriven de la seva creació. En relació amb el registre es regulen els requisits que han de contenir els assentaments per a la inscripció de la constitució i la dissolució d'aquelles, com també per a la modificació dels estatuts.

Decret 142/1996, de 30 d'abril, pel qual es designen els òrgans competents per a la instrucció del procediment administratiu sancionador per infraccions en l'ordre social (DOGC núm. 2202, de 6 de maig de 1996).

Decret 146/1996, de 30 d'abril, pel qual s'aprova la jornada i l'horari de treball dels membres del cos de mossos d'esquadra (DOGC núm. 2203, de 8 de maig de 1996).

Es regula una única jornada de treball i s'estableix un tipus d'horaris marc, sense perjudici de les excepcions que s'estableixin motivades per les necessitats del servei.

Decret 156/1996, de 14 de maig, d'integració de la Generalitat de Catalunya en el Consorci Barcelona BID 97 (DOGC núm. 2208, de 20 de maig de 1996).

Aquest Consorci integrat per l'Administració de l'Estat, la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona té com a objectiu organitzar la 38a Assemblea anual del Banc Interamericà de Desenvolupament (BID), que tindrà lloc a la ciutat de Barcelona el mes de març de 1997.

Decret 160/1996, de 14 de maig, pel qual es regula el servei escolar de menjador als centres docents públics de titularitat del Departament d'Ensenyament (DOGC núm. 2208, de 20 de maig de 1996).

El servei escolar de menjador als centres docents públics es regula, per una banda, com una prestació de caràcter opcional que tots els centres poden oferir sempre que garanteixin l'adequació de la prestació i, alhora, com un servei que el Departament d'Ensenyament ha de garantir amb caràcter preceptiu a l'alumnat que està obligat a desplaçar-se fora del seu propi municipi, per tal de garantir l'efectivitat de l'educació obligatòria. L'obligatorietat de la prestació es fa extensiva també a l'alumnat escolaritzat en centres d'educació especial, en relació amb el qual aquesta prestació ha de complir també una funció educativa, i a l'alumnat que, tenint una situació socioeconòmica desfavorable, estigui escolaritzat en un centre d'acció especial. També es preveu la possibilitat que els consells comarcals assumeixin la gestió dels serveis escolars de menjador d'acord amb el Decret 219/1989, d'1 d'agost, de delegació de competències de la Generalitat a les comarques en matèria d'ensenyament.

Decret 161/1996, de 14 de maig, pel qual es regula el servei escolar de transport per facilitar el desplaçament de l'alumnat en l'educació obligatòria (DOGC núm. 2208, de 20 de maig de 1996).

El servei escolar de transport es realitzarà tenint en compte la naturalesa d'aquest servei, els itineraris i l'oferta de serveis de transport de viatgers per carretera existents, amb servei de transport consolidat amb reiteració d'itinerari o servei de transport públic regular de viatgers. Altrament, quan no sigui possible l'establiment d'un servei escolar de transport en alguna de les modalitats esmentades, s'establiran assignacions individualitzades a les famílies per tal d'assegurar el trasllat dels escolars als centres on han estat matriculats. Es preveu que els consells comarcals assumeixin la gestió del servei escolar de transport, d'acord amb el que preveu el Decret 219/1989, d'1 d'agost, de delegació de competències de la Generalitat a les comarques en matèria d'ensenyament.

Decret 157/1996, de 14 de maig, de determinació dels òrgans que exerceixen les atribucions i les facultats atorgades al Departament de Governació per la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra (DOGC núm. 2208, de 20 de maig de 1996).

Decret 171/1996, de 23 de maig, d'integració de la Generalitat de Catalunya en el Consorci per a la Gestió del Condomini del Palau Firal de Manresa i d'aprovació dels seus estatuts (DOGC núm. 2211, de 29 de maig de 1996).

Aquest Consorci integrat per l'Ajuntament de Manresa i la Generalitat de Catalunya porta causa en l'adquisició per aquesta última al municipi de Manresa, el mes de novembre de 1994, de la

meitat indivisa del seu Palau Firal, amb l'objectiu de patrimonialitzar els ajuts concedits anteriorment que anaven adreçats al sosteniment i la millora de l'immoble i per tal de contribuir al reequilibri territorial.

Decret 169/1996, de 23 de maig, pel qual es regula l'establiment dels convenis i contractes de gestió de serveis sanitaris en l'àmbit del Servei Català de la Salut (DOGC núm. 2211, de 29 de maig de 1996).

Decret 173/1996, de 23 de maig, sobre jornada i horari de treball, vacances i permís per maternitat del personal funcionari al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2211, de 29 de maig de 1996).

Se substitueix el Decret 277/1992, de 24 de novembre, del mateix títol, que va ser declarat nul per les sentències de la secció quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de desembre de 1995 i de 10 d'abril de 1996, per l'omissió d'un requisit preceptiu en la seva tramitació.

Decret 175/1996, de 4 de juny, pel qual es regula el desarrelament d'arbres i d'arbustos (DOGC núm. 2216, de 10 de juny de 1996).

S'estableix la regulació dels aprofitaments forestals consistents en l'extracció d'exemplars d'arbres i d'arbustos del bosc amb destinació a la jardineria.

Decret 182/1996, de 4 de juny, de modificació del Decret 223/1983, de 9 de juny, d'estructuració dels òrgans competents per conèixer de les reclamacions economicoadministratives que es produeixen en la gestió economicofinancera de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2216, de 10 de juny de 1996).

S'incorpora a la Junta Superior de Finances un representant de l'Assessoria Jurídica del Departament d'Economia i Finances.

Decret 184/1996, de 7 de juny, de supressió, creació i reorganització de departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2216, de 10 de juny de 1996).

Es crea el Departament d'Indústria, Comerç i Turisme i la seva Secretaria General i queden suprimits els departaments d'Indústria i Energia i de Comerç, Consum i Turisme i les seves secretaries generals.

Decret 181/1996, de 4 de juny, de reestructuració del Gabinet Jurídic Central (DOGC núm. 2216, de 10 de juny 1996).

Decret 198/1996, de 12 de juny, pel qual s'aprova el reglament orgànic dels centres docents públics que imparteixen educació infantil i primària (DOGC núm. 2218, de 14 de juny de 1996).

Decret 199/1996, de 12 de juny, pel qual s'aprova el Reglament orgànic dels centres docents públics que imparteixen educació secundària i formació professional de grau superior (DOGC núm. 2218, de 14 de juny de 1996).

Decret 222/1996, 12 de juny, dels equipaments cívics (DOGC núm. 2219, de 7 de juny de 1996).

L'objecte d'aquest Decret és establir el règim jurídic bàsic dels equipaments cívics del Departament de Benestar Social, que són les ludoteques, els hotels d'entitats i els casals.

Decret 219/1996, de 12 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'armament de les policies locals (DOGC núm. 2219, de 17 de juny de 1996).

Es determinen els tipus d'armes, les normes per administrar-les i les mesures necessàries per evitar-ne la pèrdua, la sostracció o l'ús indegut. També es regulen els processos de selecció i la formació dels policies locals, atès el caràcter armat d'aquests cosos, al·ludint especialment a les aptituds psicofísiques com la preparació teòricopràctica dels seus membres, així com el control periòdic d'aquestes aptituds.

Decret 252/1996, de 5 de juliol, de creació de les comissions d'assistència jurídica gratuïta, de regulació del procediment per al reconeixement del dret d'assistència jurídica gratuïta i de la subvenció per a les actuacions professionals dels advocats i procuradors (DOGC núm. 2228, de 10 de juliol de 1996).

De conformitat amb la translació a seu administrativa del reconeixement del dret d'assistència jurídica gratuïta, operada per la llei, el Decret crea les comissions d'assistència jurídica gratuïta i incideix en determinats aspectes relatius a l'estructura i la composició. Si bé d'acord amb les prescripcions de la llei les dites comissions són d'àmbit provincial, es possibilita alhora que s'estableixin subcomissions quan les necessitats del servei ho aconsellin. També es regula el procediment relatiu a la sol·licitud de reconeixement del dret d'assistència jurídica gratuïta i determina els documents que s'han d'adjuntar a la sol·licitud per tal d'acreditar la situació econòmica de l'interessat i dels integrants de la unitat familiar. Així mateix, es regula el procediment de tramitació pel que fa a les designacions provisionals d'advocat i de procurador, amb la previsió que si el sol·licitant té la condició de demandat i disposa per comparèixer davant un òrgan judicial d'un termini peremptori, els col·legis respectius puguin efectuar

la designació de manera immediata, a fi d'evitar la indefensió. Tanmateix, s'incideix en aspectes relatius a la prestació del servei per part dels col·legis d'advocats i procuradors, als quals s'encarrega l'organització i la gestió col·legial dels serveis d'assistència lletrada, defensa i representació. En aquest sentit i per tal de garantir la qualitat dels serveis d'assistència lletrada, defensa i representació gratuïtes, s'hi preveu l'especialització dels advocats per ordres jurisdiccionals quan el cens de col·legiats ho permeti, i la possibilitat que s'estableixin requisits de formació i especialització per a la prestació del servei d'assistència jurídica gratuïta, com també la tramitació de queixes o denúncies formulades com a conseqüència de les actuacions dels professionals encarregats dels serveis col·legials d'assistència jurídica gratuïta. D'altra banda, es regulen aspectes relatius al finançament del servei, orientats a garantir la correcta aplicació dels fons públics que s'hi destinen. Aquest finançament s'arbitra mitjançant l'atorgament d'una subvenció per part del Departament de Justícia als consells de col·legis d'advocats i de procuradors dels tribunals de Catalunya, la qual es destina tant a les compensacions dels professionals que hagin actuat com a la contribució a la despesa derivada de la gestió col·legial.

Decret 285/1996, de 23 de juliol, pel qual es modifica l'Estatut de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2237, de 31 de juliol de 1996).

Es modifica el contingut d'alguns articles d'aquest Estatut per adaptar-los a la legislació vigent en matèria d'empresa pública, de caràcter mercantil, de comptabilitat financera, de contractació administrativa i de transports terrestres.

Decret 273/1996, de 23 de juliol, pel qual es modifica el Decret 176/1990, de 16 de juliol, sobre gestió de monuments (DOGC núm. 2237, de 31 de juliol de 1996).

Decret 294/1996, de 23 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de consultes populars municipals (DOGC 2237, de 31 de juliol de 1996).

S'estableixen els assumptes que poden ser objecte de consulta popular, els requisits i el procediment per realitzar-la. Així poden ser objecte de consulta popular els assumptes de competència pròpia municipal que tinguin caràcter local i a més que siguin d'especial importància per als interessos dels veïns, llevat dels relatius a les finances locals. La iniciació del procediment pot efectuar-se per la mateixa corporació o per la sol·licitud d'una associació o grup de veïns que assoleixin un nombre de signatures que varia segons els habitants que tingui el municipi. Correspon al ple de l'ajuntament adoptar l'acord per sol·licitar l'autorització per a la celebració de la consulta popular i trametre'n còpia a la Direcció General d'Administració Local. El Govern de la Generalitat ha de trametre la sol·licitud municipal al Govern de l'Estat, a la qual s'ha d'adjuntar, si escau, un informe sobre la conveniència de fer la consulta, d'acord amb l'interès general de Catalunya.

Decret 284/1996, de 23 de juliol, de regulació del Sistema Català de Serveis Socials (DOGC núm. 2237, de 31 de juliol de 1996).

Es desplega el Sistema Català de Serveis Socials centrant-se principalment en la Xarxa Bàsica de Serveis Socials de Responsabilitat Pública com a eix de la nova regulació. El Decret s'estructura en nou capítols que reflecteixen els aspectes més importants del Sistema Ca-

talà de Serveis Socials. S'inicia amb unes disposicions directives, que contenen els conceptes bàsics, i tot seguit regula el que es refereix als usuaris —als quals s'adreça finalment la norma— i la tipologia dels serveis i establiments socials, i també les prestacions econòmiques. En els capítols següents s'ordena el règim juridicoadministratiu de les entitats, serveis i establiments i del seu funcionament, especialment les seves obligacions, i el seu Registre. Els capítols dedicats a la Xarxa Bàsica de Serveis Socials de Responsabilitat Pública, la coordinació amb les entitats prestadores de serveis i la inspecció donen pas a les particularitats i adaptacions de les disposicions addicionals i a la regulació del règim transitori d'aquesta disposició, la qual, finalment, deroga les que conformaven l'anterior esquema normatiu.

Decret 296/1996, de 23 de juliol, d'organització i funcionament de l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes (DOGC núm. 2241, de 9 d'agost de 1996).

Decret 308/1996, de 2 de setembre, pel qual s'estableix el procediment administratiu per a l'autorització de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim especial (DOGC núm. 2257, de 18 de setembre de 1996).

S'estableix el procediment administratiu per a l'obtenció de la condició d'instal·lació de producció d'energia elèctrica, acollida al règim especial, per part d'aquelles instal·lacions que es trobin ubicades dins l'àmbit territorial de Catalunya i la creació del registre corresponent que prevegi la nova regulació.

Decret 313/1996, de 17 de setembre, pel qual es determina la capacitat sancionadora en l'àmbit d'atenció i protec-

ció de la infància i l'adolescència (DOGC núm. 2260, de 25 de setembre de 1996).

Es fixen els òrgans competents per iniciar, instruir i resoldre els procediments sancionadors en aquesta matèria.

Ordre de 28 d'agost de 1996, per la qual s'aprova el Pla general de comptabilitat pública de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2264, de 4 d'octubre de 1996).

Aquest Pla consta de principis comptables, quadres de comptes, definicions i relacions comptables, comptes anuals i normes de valoració. Els principis comptables són els mateixos del Pla general de comptabilitat pública de l'Estat al qual es fa una remissió global. Respecte al quadre de comptes i a les definicions i les relacions comptables, és on hi ha algunes especificitats pròpies de la Generalitat. Pel que fa als comptes anuals, es mantenen els documents exigits per la Llei de finances públiques de Catalunya i s'hi afegeixen els propis de la comptabilitat financera. Quant a les normes de valoració, són bàsicament les mateixes de l'Estat, amb les variacions necessàries.

Decret 321/1996, d'1 d'octubre, sobre horaris d'atenció al públic, serveis d'urgència, vacances i tancament temporal voluntari de les oficines de farmàcia (DOGC núm. 2264, de 4 d'octubre de 1996).

Es distingeix entrè l'horari ordinari, durant el qual totes les oficines de farmàcia han de romandre obertes i prestar atenció farmacèutica, i la resta de l'horari, en què s'organitzen serveis d'urgència amb els quals cal garantir l'assistència farmacèutica permanent a la població. Cal destacar també l'establiment de comissions mixtes en el marc de les delegacions territorials del Departament de Sanitat i Seguretat Social.

Decret 325/1996, d'1 d'octubre, sobre el funcionament dels òrgans de control economicofinancer intern de les empreses públiques de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2265, de 7 d'octubre de 1996).

Es regula la creació d'aquests òrgans en els organismes autònoms comercials, industrials i financers i en les entitats públiques sotmeses a l'Estatut de l'empresa pública catalana que no tinguin intervenció prèvia. Aquests òrgans podran exercir per delegació de la intervenció competències de fiscalització i l'assistència, en representació de la intervenció, a les meses de contractació, en els termes i amb els límits que s'indiquen.

Decret 326/1996, d'1 d'octubre, sobre anàlisi, avaluació, valoració, gestió i prevenció dels riscos que afecten el patrimoni i les activitats de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2265, de 7 d'octubre de 1996).

S'estableix el repartiment de competències en matèria de riscos que afecta el Govern de la Generalitat i el Departament d'Economia i Finances. Es regula el procediment de selecció de contractes d'assegurances privades que ordinàriament serà el concurs, establint-se els supòsits en què podrà adjudicar-se a través de procediment negociat.

Decret 324/1996, d'1 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del Registre d'establiments industrials de Catalunya (DOGC núm. 2265, de 7 d'octubre de 1996).

En aquest Reglament es regula el procediment d'inscripció que es basa en una simple declaració del particular i també s'al·ludeix a la possible publicitat de les dades existents en el Registre.

Decret 320/1996, d'1 d'octubre, de regulació del règim jurídic de les televi-

sions locals per ones terrestres (DOGC núm. 2268, de 14 d'octubre de 1996).

Es determina el règim jurídic d'aquest servei públic, sens perjudici de la normativa bàsica aplicable. Per a la prestació d'aquest servei cal disposar de concessió administrativa, i establir el procediment per atorgar-lo, les obligacions del concessionari, la durada de la concessió i el règim sancionador d'acord amb la legislació aplicable.

Decret 355/1996, de 29 d'octubre, de constitució del Consorci Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya (DOGC núm. 2277, de 6 de novembre de 1996).

Aquest Consorci està integrat per la Generalitat i per universitats públiques de Catalunya.

Decret 342/1996, de 29 d'octubre, de modificació del Decret 313/1993, de 24 de novembre, sobre organització i competències per a la contractació dels subministraments dins l'Administració de la Generalitat (DOGC núm. 2277, de 6 de novembre de 1996).

S'introdueixen determinades modificacions en el procediment d'acord amb el nou concepte de contracte de subministraments que incorpora la Llei de l'Estat 13/1995. També es desconcentren a favor de la Comissió Central de Subministraments determinades competències.

Decret 340/1996, de 29 d'octubre, pel qual s'autoritza la Biblioteca de Catalunya per constituir el Consorci de Biblioteques Universitàries de Catalunya (DOGC núm. 2277, de 6 de novembre de 1996).

S'autoritza la Biblioteca de Catalunya per tal de constituir aquest Consorci, juntament amb la Universitat de Barcelona, la Universitat Autònoma de Barce-

lona, la Universitat Politècnica de Catalunya, la Universitat Pompeu Fabra, la Universitat de Girona, la Universitat de Lleida i la Universitat Rovira i Virgili.

Decret 360/1996, de 12 de novembre, d'organització, funcionament i publicitat del Registre de tuteles i autotuteles (DOGC núm. 2283, de 20 de novembre de 1996).

En aquest Registre s'han d'inscriure els nomenaments i les exclusions, i la revocació, si escau, de les tuteles i altres organismes tutelars fets en escriptura pública que no sigui testament ni codicil, en ús de les facultats reconegudes per a un mateix o per al pare o la mare a l'article 5 de la Llei 39/1991, de 30 de desembre, de la tutela i institucions tutelars, modificada per la Llei 11/1996, de 29 de juliol.

Decret 389/1996, de 2 de desembre, pel qual es regula l'accés dels ciutadans dels estats membres de la Unió Europea a la funció pública de l'Administració de la Generalitat (DOGC núm. 2291, d'11 de desembre de 1996).

Els ciutadans dels estats membres de la Unió Europea poden accedir, d'acord amb el que s'estableix en aquest Decret, als llocs de treball de personal funcionari i laboral pertanyent als cossos, escales, classes, categories o especialistes de la funció pública de l'Administració de la Generalitat amb funcions investigadores, docents i sanitàries de caràcter assistencial. També poden accedir a aquells llocs que pertanyin a altres sectors de la funció pública als quals, en virtut del dret comunitari, sigui aplicable la lliure circulació dels treballadors, d'acord amb el que determinin les relacions de llocs de treball.

Decret 390/1996, de 2 de desembre, de regulació del règim d'adscripció a

universitats públiques de centres docents d'ensenyament superior (DOGC núm. 2291, d'11 de desembre de 1996).

Aquest Decret té per objecte regular els procediments per: a) l'adscripció dels centres docents d'ensenyament superior, de titularitat pública o privada, a una universitat pública de Catalunya, per impartir ensenyaments conduents a l'obtenció de títols universitaris amb validesa acadèmica oficial; b) l'autorització de la implantació d'ensenyaments conduents a l'obtenció d'un títol universitari amb validesa acadèmica oficial en els centres docents adscriïts; c) la supervisió i la revocació de l'adscripció.

Decret 395/1996, de 12 de desembre, pel qual s'estableixen els procediments de notificació de les malalties de declaració obligatòria i brots epidèmics al Departament de Sanitat i Seguretat Social (DOGC núm. 2294, de 18 de desembre de 1996).

Decret 393/1996, de 12 de desembre, sobre les prestacions econòmiques d'atenció social a la gent gran (DOGC núm. 2294, de 18 de desembre de 1996).

S'estableix la continuïtat d'aquestes prestacions mentre es reuneixin els requisits que han justificat la seva concessió, i també es regulen alguns aspectes de la seva gestió.

Decret 394/1996, de 12 de desembre, pel qual s'estableix el règim de contraprestacions dels usuaris en la prestació de serveis socials i s'aproven els preus públics per a determinats serveis socials prestats per la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2294, de 18 de desembre de 1996).

Són objecte d'aquest Decret: a) el desplegament del règim de contraprestacions dels usuaris de serveis socials

prestats en l'àmbit de les administracions públiques catalanes; b) l'establiment dels preus públics en l'àmbit dels serveis socials prestats per l'Administració de la Generalitat de Catalunya; c) la determinació de garanties econòmiques de lliure disposició dels usuaris dels serveis socials finançats amb fons públics.

Decret 399/1996, de 12 de desembre, pel qual es regula el règim jurídic del fons econòmic previst al Decret legislatiu 2/1991, de 26 de setembre, pel qual s'aprova la refosa dels textos legals

vigents en matèria de residus industrials (DOGC núm. 2294, de 18 de desembre de 1996).

Es determina reglamentàriament un fons del qual són beneficiaris els ajuntaments en funció del sistema de la instal·lació i de les tones de residus industrials que tracta anualment.

Decret 376/1996, de 2 de desembre, de reestructuració de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2299, de 30 de desembre de 1996).